

Få et navn

Som en slags hån mot oss med rare navn pusher VG+ en to måneder gammel sak som forteller hvordan du kan «døpe barna dine til suksess».

At disse tipsene er helt ubrukelig for meg som allerede har et bygdete navn som er umulig å uttale på engelsk og heller ikke har noen utsikter til barn jeg skal «døpe», hindrer meg ikke fra å finlese artikkelen for å se om det fortsatt er håp.

For at datteren din skal bli adelig, for eksempel (for det må jo være målet), bør du gi henne et navn som slutter på stum -e, som Isabelle, Leonore, Madeleine.

Tilfeldigvis gjelder de samme kriteriene om du vil se avkommet ditt avbildet med sokkemerker i Vi Menn.

En annen vei til suksess er å gi jenter «strukturelt maskuline» navn. I patriarkatet må du ikke være for søt, da gjelder det å hete Birgit, Astrid eller Sigrid.

If you can't beat them, join them.

Og hvis du vil bli Norges aller rikeste, lønner det seg å hete Gustav. Eller ha en rik far.

Kjønnsnøytrale navn som Kim, Jan og Leslie, som de driver med «over there», er spesielt bra om du vil bli jurist, eller vil være en karakter i Politiskolen.

Æ, Ø og Å er selvfølgelig dumt å bruke. Prøv å hete Bård Ås i utlandet, liksom.

Enkle og korte navn er uansett det beste. De har høyere samfunnsposisjoner enn de med lengre og vanskeligere navn.

Se bare på Siv, Erna og Trine. Eller Adolf, Josef og Saddam.

På tross av alle disse tipsene konkluderer en av forskerne: «Det er vanskelig å si om navnet har en betydning for hvordan det går i livet.»

Puh. Vi kommer uansett alle til å kalle opp barna våre etter folka i «Skam».

Judy

Bøthun Fra 02. juni kan du oppleve «Piknik i grått» på Vigeland-museet. Åsil Bøthun stiller ut en serie nye skulpturer i tillegg til tidligere verk. Utstillingen står frem til 16. september.

Perspektiv

Hund på bar

Baren, der hvor alkoholen strømmer som en elv under dunkelt lys, utgjør det naturlige habitatet for ølhunden, skreddersydd for dens lysskye gemytt. Navnet «ølhund» er egentlig ganske misvisende. Ekte hunder, til tross for å gå under navnet «menneskets beste venn», har til nå ikke vært gode nok venner til å bli invitert med på bar, men dette er i endring. Skåler med vann står spredt utover gulvet, og på det som en gang var barstolen din, der sitter det nå en hund.

Man skulle tro at dette var noe som forekom i det skjulte, på de brune pubene hvor opplysningstidens jernhånd ikke har fattet grep ennå; men nei. Den etablerte baren Internasjonalsjonen i Oslo har fastmonterte skåler i inngangspartiet – klar tale for at her ferdes sensitive allergikere på eget ansvar. Utover det å være en trendsetter på hiphop-scenen i Oslo, er Paul's boutique også ledende innen «hund på bar». I motsetning til oss mennesker som må stå i milevis med kø for en lunken øl, har hundene på Paul's isbokser stående overalt med deilig iskaldt vann. Ikke bare det, en stam-

Sigbjørn L. Bore
I DAG

hund har på rekordtid inntatt rollen som maskot.

Mange vil hevde at hunder ikke har noe å gjøre på bar. Det er feil. Hunder nyter god drikke og musikk akkurat like godt som oss mennesker. Forskyvningen av grenser gir nye dilemmaer. Hvordan skal hensynet til allergikere veies opp mot hundens rett til å være på bar? Det antroposentriske paradigmet har til nå stått for en umyndiggjøring av hunden hvor dens naturlige instinkter stigmatiseres. Hvem er vi til å sitte på vår høye hest og fordømme eiere som lar hunden på eget initiativ eksperimentere med en halvliter? (Selvfølgelig under det samme over-sjenkerelementet som for oss mennesker.) Hvis baren først ble oppfunnet i 2018, ville man nok vært bekymret for

dens innvirkning på folkehelsen. Hvis baren blir oppfunnet i 2058, da vil vi forhåpentligvis være minst like bekymret for hundehelsen.

Dette reiser spørsmålet om det er så farlig med utestengelse av hunder fra barer. En slik holdning tar ikke høyde for at barer er, først og fremst, sosiale huber hvor nettverk bygges som skal til for å skape endring. Hund på bar bør ses i sammenheng med rettighetskampen for dyr. Baren har historisk spilt en underkommunisert rolle i rettighetskamp. Tenk på Stonewall-demonstrasjonene hvor homofile kjempet for sine rett til, ja nettopp, å samles på barer – et vannskille i LHBT-bevegelsen.

Ser vi en smakebit på noe lignende? Hvor lenge er det i så fall til vi ser den første Minerva-kronikken som advarer om en «slippery slope», og at snart vil selv Justisen være besudlet av katter, ildere og andre ekle kryp? En ting er i hvert fall sikkert, dyrepolitiet står overfor mye nattarbeid fremover.

Sigbjørn Løland Bore, stipendiat ved Universitetet i Oslo
sigbjorn.loland.bore@gmail.com

Ifølge NBC styrker en fersk CIA-rapport mistankene om at Nord-Korea ikke kommer til å demilitarisere med det første. Det informeres derimot om at Kim Jong-il planlegger å åpne ei vestlig burgersjappe, som et tegn på velvilje overfor USA. Trump får dermed muligens oppfylt drømmen om å snakke om bomber over en burger med Kim.